Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19362/2024
24.09.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Владиславе Милићевић, председника већа, Радославе Мађаров и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиоца „Raiffeisen bank" AD из Београда, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Драгомир Тодоровић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 139/24 од 14.05.2024. године, у седници одржаној 24.09.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 139/24 од 14.05.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Вршцу П 197/23 од 05.10.2023. године, укинуто је решење о извршењу Основног суда у Вршцу И(ИВ) 176/20 од 02.11.2020. године у делу којим је обавезана тужена као извршни дужник да тужиоцу као извршном повериоцу исплати износ од 126.937,58 динара, са законском затезном каматом и то на износ од 27.706,00 динара по основу веродостојне исправе-обрачуна камате за партију 265000000005307653 од 06.07.2020. године и то на име главнице дуговања износ од 6.800,37 динара, са законском затезном каматом од 07.07.2020. године до исплате и на име затезне камате износ од 20.905,63 динара обрачунате за период до 06.07.2020. године и износ од 99.231,58 динара по основу веродостојне исправе-обрачуна камате за партију 2650000000078178528 од 06.07.2020. године и то на име главнице дуговања износ од 39.022,38 динара, са законском затезном каматом од 07.07.2020. године до исплате и на име затезне камате износ од 60.209,20 динара обрачунате за период до 06.07.2020. године до исплате и трошкове извршења у износу од 11.312,92 динара и у том делу тужбени захтев одбијен (став први изреке) и обавезан тужилац да накнади туженој трошкове поступка у износу од 166.500,00 динара (став други изреке).

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 139/24 од 14.05.2024. године, жалба тужиоца је делимично усвојена као основана, а делимично одбијена као неоснована (став први изреке), пресуда Основног суда у Вршцу П 197/23 од 05.10.2023. године, преиначена у ставу првом изреке, тако што се делимично одржава на снази решење о извршењу Основног суда у Вршцу И(ИВ) 176/20 од 02.11.2020. године у делу којим је обавезана тужена као извршни дужник да исплати тужиоцу као извршном повериоцу

износ од 101.621,37 динара, са законском затезном каматом и то на износ од 12.699,15 динара по основу веродостојне исправе – обрачуна камате за партију 265000000005307653 и то на име главнице дуговања износ од 5.521,73 динара, са законском затезном каматом од 07.07.2020. године до исплате и на име затезне камате износ од 7.173,42 динара, обрачунате за период до 06.07.2020. године; износ од 88.926,22 динара по основу веродостојне исправе-обрачуна камате за партију 2650000000078117528 и то на име главнице дуговања износ од 33.907,79 динара, са законском затезном каматом од 07.07.2020. године до исплате и на име затезне камате износ од 55.018,43 динара обрачунате за период до 06.07.2020. године и трошкове извршења у износу од 11.312,92 динара (став други изреке); потврђена у преосталом делу става првог изреке у којем је у преосталом делу укинуто решење о извршењу и у том делу одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца (став трећи изреке) и преиначена у ставу другом изреке пресуде којим је одлучено о трошковима поступка, тако што је обавезана тужена да накнади тужиоцу трошкове поступка у износу од 214.895,39 динара (став четврти изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија тужене усвоји, преиначи побијана пресуда у делу којим је усвојена жалба тужиоца и одбије као неоснована.

Врховни суд је испитујући дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези одредби члана 413. и 479. став 6. ЗПП, утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Иницијални акт предлог за извршење на основу веродостојне исправе је поднет 02.11.2020. године. Вредност предмета спора износи 126.937,58 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 470. ЗПП је прописано да, поступак о споровима мале вредности спроводиће се и поводом приговора против платног налога, ако вредност оспореног дела платног налога не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија (поступак у споровима мале вредности).

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења иницијалног акта (предлога за извршење на основу веродостојне исправе), то се ради о поступку у спору мале вредности у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Према томе, ревизија тужене није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

У конкретној ситуацији нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којим је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака, с обзиром на то да се ради о спору мале вредности у коме се цитирана одредба не примењује.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Владислава Милићевић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић